

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.599 van 4 juni 2012
in de zaak A. 198.843/IX-7042**

In zake : Kristiaan BAEYENS
wonend te 2861 Sint-Katelijne-Waver
Leemstraat 79
waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 januari 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 30 juli 2010 waarbij Kristiaan Baeyens niet geslaagd wordt verklaard voor de validatieproef van de gecertificeerde opleiding “Professionalisering van het selectie- en wervingsproces”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 mei 2012.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In de loop van augustus 2008 schrijft de verzoeker -die op dat moment behoort tot het administratief en logistiek kader van de politie (Calog) en contractueel tewerkgesteld is als diensthoofd ICT bij de lokale politie van Mechelen- zich in voor een gecertificeerde opleiding, waarbij hij op zijn inschrijvingsformulier in volgorde van voorkeur drie keuzes van opleidingen aanduidt.

Op 21 augustus 2008 wordt deze inschrijving door de functionele meerdere van de verzoeker goedgekeurd.

3.2. Met een nota van 7 mei 2009 wordt de verzoeker opgeroepen voor de gecertificeerde opleiding 2008-2009 “Professionalisering van het selectie- en wervingsproces” -zijn tweede keuze-.

De hoofdcommissaris-korpschef van de verzoeker stelt evenwel op 26 mei 2009 dat de verzoeker, omwille van het waarborgen van de continuïteit van de ICT-dienstverlening voor het korps, niet aan de opleiding zal kunnen deelnemen ingevolge vooraf statutair geplande afwezigheden en ziekte van één van verzoekers medewerkers tijdens de week dat de voorziene gecertificeerde opleiding doorgaat. Hij pleit er dan ook voor om in hoofde van de verzoeker overmacht te weerhouden.

3.3. Met een nota van 26 maart 2010 wordt de verzoeker opnieuw opgeroepen, ditmaal voor de gecertificeerde opleiding 2009-2010 “Professionalisering van het selectie- en wervingsproces”.

De verzoeker volgt de opleiding en legt op 20 mei 2010 de afsluitende validatieproef af.

3.4. Op 22 juni 2010 beslist de gemeenteraad van de stad Mechelen om de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de verzoeker met ingang vanaf 1 juli 2010 op te zeggen, met toekenning van een opzeggingsvergoeding gelijk aan het loon dat overeenstemt met een opzeggingstermijn van drie maanden, en dit omwille van het feit dat ingevolge een reorganisatie de functie van diensthoofd ICT wordt afgeschaft. De verzoeker kreeg weliswaar een nieuwe functie aangeboden, maar weigerde deze op te nemen. Aangezien hij op contractuele basis werkzaam is, had de korpschef niet de bevoegdheid om hem intern, zonder zijn akkoord, in de nieuwe functie te herplaatsen vermits dit een eenzijdige wijziging van zijn contract zou betekenen en diende derhalve tot het ontslag te worden overgegaan.

3.5. Op 30 juli 2010 wordt aan de personeelsdienst van de politiezone meegedeeld dat de verzoeker niet geslaagd is voor de door hem gevolgde gecertificeerde opleiding.

Uit de puntenfiche blijkt dat de verzoeker 40,5 op 100 heeft behaald, daar waar 50 % vereist is om te slagen.

De beslissing van 30 juli 2010 is de thans bestreden beslissing. Zij is met een brief van 10 augustus 2010 aan de verzoeker ter kennis gebracht, waarin tevens wordt gewezen op het feit dat hij ingevolge zijn niet-slagen in de maand september geen competentieontwikkelingstoelage zal worden uitbetaald.

3.6. In de loop van augustus 2010 krijgt de verzoeker inzage in zijn proef en op 10 september 2010 dient hij een bezwaarschrift in bij de directeur van de Directie van de Opleiding. Hij vraagt dat op basis van zijn argumenten een rechtzetting van zijn resultaat zou gebeuren. De verzoeker ontvangt vervolgens een antwoord op de door hem aangehaalde argumenten; er wordt niet overgegaan tot een rechtzetting.

Op 28 oktober 2010 vraagt de verzoeker nogmaals om een rechtzetting en tevens dat hem de beroepsmogelijkheden zouden worden meegedeeld om zijn resultaat te betwisten. Op 17 november 2010 antwoordt de directeur van de Directie van de Opleiding dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich over de bezwaren van de verzoeker uit te spreken nu de Directie geen beroepsorgaan is en enkel klachten kan ontvangen met het oog op het verbeteren van een opleiding. Voorts maakt hij melding van een beroepsmogelijkheid tegen de bestreden beslissing bij de Raad van State, zonder evenwel de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen van dit beroep te vermelden.

Op 9 december 2010 en 30 december 2010 dringt de verzoeker er nogmaals op aan dat zijn bezwaren ten gronde zouden worden behandeld, dat er rekening mee zou worden gehouden en dat zou worden overgegaan tot een rechtzetting van zijn resultaat. De directeur van de Directie van de Opleiding wijst er evenwel telkens op dat de Directie daartoe niet bevoegd is en herhaalt dat de verzoeker zijn niet-slagen enkel bij de Raad van State kan betwisten.

Op 14 januari 2011 stelt de verzoeker vervolgens het thans voorliggende beroep in.

3.7. Op 26 mei 2011 maakt de verzoeker een procedure aanhangig voor de Arbeidsrechtbank te Mechelen in betaling van een aantal vergoedingen die in causaal verband staan met de beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst met de stad Mechelen.

IV. Mededeling van nieuwe stukken

4. Op dinsdag 22 mei 2012 maakt de verzoeker een aangetekende brief van 21 mei 2012 over, gericht aan de Raad van State die bij de Raad toekwam op 22 mei 2012, met in bijlage een aangetekende brief van 15 mei 2012 gericht aan de auditeur.

Voornoemde stukken bereikten de Raad nadat de zaak werd behandeld op de zitting van 21 mei 2012, en nadat de debatten werden gesloten.

Bijgevolg werden voormelde stukken uit de debatten geweerd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

5. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, afgeleid uit het ontbreken van het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoeker. Ter adstructie voert zij volgende argumenten aan:

- De verzoeker stelt in zijn verzoekschrift slechts summier dat zijn belang bij het beroep gelegen is in de omstandigheid dat het welslagen in de proef een invloed kan hebben op zijn toekomst en/of loopbaan. Nu de verzoeker evenwel sinds 1 juli 2010 niet langer deel uitmaakt van de geïntegreerde politie valt niet in te zien hoe de bestreden beslissing een negatieve invloed op zijn toekomst en/of

loopbaan kan hebben. De omstandigheid dat de verzoeker geen deel meer uitmaakt van de geïntegreerde politie is bovendien het gevolg van zijn weigering om een nieuwe functie uit te oefenen -ofschoon deze volledig aansloot bij zijn competenties en vaardigheden- en uit deze vrijwillige afstand kan, minstens impliciet, worden afgeleid dat de verzoeker ook afstand heeft gedaan van alle voordelen die hij als Calog-personeelslid kon genieten.

- Een nietigverklaring van de bestreden beslissing kan de verzoeker geen voordeel meer opleveren. De verzoeker beoogt immers dat hij voor de proef geslaagd zou worden verklaard, maar zal zulks -zelfs na een nietigverklaring- niet kunnen afdwingen. Bij een vernietiging op grond van een gebrek in de motivering zou een nieuwe beslissing -die dan uitgebreider gemotiveerd zou zijn- nog steeds, gelet op het door de verzoeker afgelegde examen, een beslissing zijn waarbij hij niet geslaagd wordt bevonden en een verzoeker heeft geen belang bij een vernietiging wanneer het bestuur ertoe gehouden is om na een vernietiging een beslissing te nemen in dezelfde zin als de vernietigde beslissing. Bij een vernietiging op een andere basis dan een gebrek in de motivering kan het arrest enkel worden uitgevoerd door de verzoeker de opleiding en het examen te laten overdoen.
- Uit omzendbrief GPI 59 van 22 mei 2007 betreffende de gecertificeerde opleidingen voor het personeel van het administratief en logistiek kader van de politiediensten kan worden afgeleid dat de doelstelling van een gecertificeerde opleiding er precies in gelegen is dat de competenties die eigen zijn aan de functie die het Calog-personeelslid uitoefent, worden geactualiseerd en ontwikkeld. Nu de verzoeker sedert 1 juli 2010 niet langer deel uitmaakt van de geïntegreerde politie kan deze doelstelling voor hem niet meer gerealiseerd worden.
- Wanneer ingevolge een vernietiging, een nieuwe opleiding uitgewerkt en georganiseerd zou moeten worden, kan de verzoeker daar niet meer aan deelnemen aangezien hij niet langer personeelslid van de geïntegreerde politie is.
- In de mate de verzoeker in zijn negende middel erop wijst dat zijn niet-slagen te maken heeft met een geringere interesse voor de opleiding, die slechts zijn tweede keuze was, geeft de verzoeker te kennen dat hij zelf verantwoordelijk geacht kan worden voor zijn niet-slagen.

6. De verzoeker is van oordeel dat hij wel degelijk een belang heeft bij zijn beroep en betwist de door de verwerende partij aangevoerde argumenten als volgt:

- De bestreden beslissing kan wel degelijk een invloed hebben op zijn toekomst en/of loopbaan, zelfs nu hij geen deel meer uitmaakt van de geïntegreerde politie. Van iedereen die ooit deel heeft uitgemaakt van de politie wordt namelijk een persoonlijk dossier bijgehouden dat alle belangrijke stukken bevat met betrekking tot de loopbaan. Zo is de bestreden beslissing in verzoekers persoonlijk dossier opgenomen en kan zij, bij een nieuwe aanwerving of selectie bij de geïntegreerde politie, dan ook opnieuw in zijn nadeel spelen. Bovendien werd in het verzoekschrift ook aangegeven dat zijn belang deels gelegen is in het feit dat hij ingevolge de bestreden beslissing een competentieontwikkelingstoelage misloopt. De verzoeker wijst in dat verband op artikel 27 van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten. Eind augustus 2008 heeft hij zich voor de gecertificeerde opleiding ingeschreven en zo hij de opleiding van 2009 met vrucht zou hebben gevolgd zou hij een competentieontwikkelingstoelage hebben ontvangen in september 2009. Daar hij wegens overmacht niet aan de opleiding kon deelnemen dient de competentieontwikkelingstoelage met terugwerkende kracht betaald te worden wanneer hij geslaagd is in een volgende gecertificeerde opleiding. Bijgevolg zou hij ingevolge het slagen in de thans betwiste proef een competentietoelage ontvangen voor de periode dat hij nog in dienst was, zijnde voor de twaalf maanden voorafgaand aan september 2009 en de tien maanden voorafgaand aan september 2010. Anders dan de verwerende partij stelt heeft hij nooit -noch expliciet, noch impliciet- afstand gedaan van de voordelen die hij als Calog-personeelslid kon genieten. De vergoeding die rechtstreeks gekoppeld is aan het welslagen in de proef is dus op geen enkele manier komen te vervallen.
- Een vernietiging op grond van bepaalde middelen zou er, anders dan de verwerende partij voorhoudt, wel degelijk toe kunnen leiden dat een andere beslissing genomen moet worden dan een beslissing waarbij de verzoeker

opnieuw niet-geslaagd wordt verklaard. Evenmin kan de stelling worden bijgevalen dat de verwerende partij bij een eventuele vernietiging op een andere grond dan een gebrek in de motivering het arrest enkel kan uitvoeren door de verzoeker de proef te laten overdoen. Noch het erkenningsdossier, noch de omzendbrief GPI 59 laten een herkansing toe, maar er zijn andere middelen om tegemoet te komen aan een dergelijk vernietigingsarrest, zoals een ex post controle/ex post evaluatie op basis waarvan eventueel onmogelijk te beantwoorden vragen uit de proef worden geannuleerd.

- Het is voorbarig te stellen dat de doelstelling van een gecertificeerde opleiding niet langer bereikt kan worden en dat de verzoeker geen nieuwe opleiding meer kan volgen doordat hij niet langer deel uitmaakt van de geïntegreerde politie. Er is immers geen enkele reden om nu al te veronderstellen dat er een nieuwe opleiding zou uitgewerkt moeten worden en herkansen is blijkens het erkenningsdossier en de omzendbrief GPI 59 geen optie. Het gaat bovendien niet over de definitie van de gecertificeerde opleiding en de al dan niet mogelijkheid tot herkansing, maar over het bestrijden van de beslissing vanuit de in het verzoekschrift aangevoerde middelen.
- De verwerende partij concludeert ten onrechte dat de verzoeker zou hebben aangegeven zelf verantwoordelijk te zijn voor het niet-slagen doordat hij de opleiding van zijn tweede keuze diende te volgen. Hij is er namelijk zelf niet de oorzaak van dat hij niet de opleiding van zijn eerste keuze heeft mogen volgen. Die verantwoordelijkheid ligt volledig bij de verwerende partij zelf.

7. In zijn laatste memorie betwist de verzoeker de conclusie van de auditeur-verslaggever dat hij geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep aangezien het ertoe strekt alsnog de doelstelling van het ontwikkelen en actualiseren van competenties eigen aan zijn functie bij de geïntegreerde politie te bereiken, hetgeen niet langer kan nu hij geen deel meer uitmaakt van de geïntegreerde politie. Hij houdt vol dat hij nog steeds een belang heeft en merkt dienaangaande nog op hetgeen volgt:

- De bestreden beslissing is opgenomen in zijn persoonlijk dossier, dat vijf jaar wordt bijgehouden, en zal hem dan ook wel degelijk verder volgen bij een

selectie- of aanwervingsprocedure voor de geïntegreerde politie. Sinds de bestreden beslissing heeft de verzoeker al herhaaldelijk aan dergelijke selectieprocedures deelgenomen. Hij heeft er wel degelijk belang bij dat uit zijn persoonlijk dossier zou blijken dat hij de in de opleiding geïntegreerde competenties en vaardigheden heeft verworven.

- Het mislopen van de competentieontwikkelingstoelage houdt op zich een voldoende belang in bij het beroep. Het belang bestaat er niet louter in om na een vernietigingsarrest gemakkelijker een financiële tegemoetkoming te krijgen en is wel degelijk verbonden met het verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer. Het gaat hier immers niet om het verkrijgen van een financiële tegemoetkoming of een schadevergoeding, het betreft een wettelijke toelage die rechtstreeks verbonden is aan de bestreden beslissing en proportioneel slaat op de geleverde prestaties tijdens de twaalf maanden voorafgaand aan de opleiding.

Beoordeling

8. Artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang. Het in deze bepaling bedoelde belang moet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn. Daarenboven is het vereist dat een eventuele vernietiging van de aangevochten beslissing aan de verzoeker een rechtstreeks voordeel verschaft.

9. Met voorliggend beroep tot nietigverklaring vecht de verzoeker de beslissing aan waarbij hij niet geslaagd wordt verklaard voor de validatieproef van de gecertificeerde opleiding “Professionalisering van het selectie- en wervingsproces”.

10. Luidens artikel 2, 15°, van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten is een

gecertificeerde opleiding een opleiding die erop gericht is de competenties van het personeelslid van het administratief en logistiek kader te actualiseren en te ontwikkelen en die wordt afgesloten met de validering van de verworven kennis van die opleiding.

Overeenkomstig artikel IV.III.4., tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten is de concrete meerwaarde voor het door het personeelslid uitgeoefende ambt het belangrijkste criterium bij de keuze van een gecertificeerde opleiding.

In de omzendbrief GPI 59 van 22 mei 2007 betreffende de gecertificeerde opleidingen voor het personeel van het administratief en logistiek kader van de politiediensten wordt aangegeven dat het de taak van de overheid is om aan de Calog-personeelsleden een waaier van gecertificeerde opleidingen aan te bieden die hen in staat stellen de competenties die eigen zijn aan hun functie te ontwikkelen en te actualiseren. Het opleidingsaanbod moet daarnaast ook beantwoorden aan bepaalde criteria waaronder de verplichte validatie van de verworven kennis.

Onder punt 1.3.1. “Principes betreffende het opleidingsaanbod” van deze omzendbrief wordt erop gewezen dat de gecertificeerde opleiding niet verward mag worden met een opleiding die wordt gevolgd teneinde bepaalde basisvaardigheden te verwerven die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van een functie. De te volgen gecertificeerde opleiding wordt gekozen uit de opleidingen die verband houden met de huidige functie van het personeelslid en mag in geen geval een voorbereidende opleiding voor een promotie zijn. De competentie-ontwikkeling, als doel van de gecertificeerde opleiding, moet het individu niet enkel toelaten zijn/haar prestatieniveau te verhogen, maar moet de organisatie ook toelaten het algemene prestatieniveau te verhogen en de door haar vooropgestelde doelen te bereiken. De voorgestelde gecertificeerde opleidingen moeten een werkelijk belang hebben, zowel voor het personeelslid als voor de organisatie. Met

de gecertificeerde opleidingen wordt de ontwikkeling van twee soorten van competenties beoogd: competenties die verband houden met het activiteitendomein van de uitgeoefende functie enerzijds en transversale competenties, die altijd nuttig zijn, ongeacht het activiteitendomein anderzijds.

Onder punt 1.3.3. “Validatiemodaliteiten van de kennisoverdracht” van deze omzendbrief wordt uitdrukkelijk gesteld dat de validatie van de kennis integraal deel uitmaakt van de definitie van de gecertificeerde opleiding. Deze validatie heeft tot doel na te gaan of de competenties en vaardigheden, die beoogd werden door de opleiding, volledig geïntegreerd werden.

Onder punt 2 “Procedure inzake gecertificeerde opleiding” wordt ten slotte gewezen op de meerwaarde van de opleiding voor de uitoefening van de huidige functie als het meeste essentiële criterium bij de keuze voor een welbepaalde gecertificeerde opleiding. Concreet wordt de keuze gemaakt op basis van de classificatie van de functies door de bevoegde overheid.

11. Uit het voorgaande blijkt dat een gecertificeerde opleiding en de afsluitende validatieproef ertoe strekt de competenties, eigen aan de functie die wordt uitgeoefend door het Calog-personeelslid, te actualiseren en te ontwikkelen.

12. Met het aanvechten van de beslissing van zijn niet-slagen voor de validatieproef van de gecertificeerde opleiding “Professionalisering van het selectie- en wervingsproces” voor de Raad van State beoogt de verzoeker de vernietiging ervan te verkrijgen, waardoor de kans bestaat dat hij alsnog slaagt voor deze proef van de voornoemde gecertificeerde opleiding. Met andere woorden tracht de verzoeker met zijn beroep tot nietigverklaring de mogelijkheid te bekomen dat alsnog wordt aangenomen dat de door de opleiding beoogde competenties en vaardigheden door hem volledig geïntegreerd werden, en dat aldus de doelstelling van de gecertificeerde opleiding -namelijk het ontwikkelen en actualiseren van deze competenties- wordt bereikt. Zoals hiervóór uiteengezet (zie

rubriek 9), gaat het om het ontwikkelen en actualiseren van competenties die eigen zijn aan de functie die de verzoeker uitoefent.

13. Nu de verzoeker evenwel niet langer deel uitmaakt van de geïntegreerde politie en hij zijn functie niet langer uitoefent, zal hij met het voorliggend beroep niet meer kunnen verkrijgen wat hij in wezen beoogt, namelijk alsnog de doelstelling van de gecertificeerde opleiding -het ontwikkelen en actualiseren van competenties eigen aan zijn functie bij de geïntegreerde politie-bereiken. Dit noopt tot het besluit dat de verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep.

14. De verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij nog over een actueel belang zou beschikken doordat de bestreden beslissing in zijn persoonlijk dossier is opgenomen en dit een invloed zou kunnen hebben op zijn loopbaan bij een eventuele nieuwe selectie of aanwerving door één of andere politiedienst. Een dergelijke aanwerving of selectie staat immers volledig los van een vroeger resultaat voor een gecertificeerde opleiding die werd gevolgd in het kader van een functie die voordien werd uitgeoefend bij de geïntegreerde politie. De bestreden beslissing kan en mag de verzoeker geenszins hinderen in het selectieproces met betrekking tot een nieuwe functie en bijgevolg kan de verzoeker geen voordeel halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing.

Wanneer de verzoeker solliciteert voor een betrekking bij een politiedienst gaat het om een nieuwe selectieprocedure, met een eigen regelgeving, waarbij het niet slagen in de gecertificeerde opleiding, “Professionalisering van het selectie- en wervingsproces”, geen rol kan noch mag spelen, wat door de vertegenwoordiger van de verwerende partij uitdrukkelijk ter zitting werd bevestigd.

Het argument van de negatieve beeldvorming ingevolge het niet slagen door de verzoeker in voornoemde validatieproef kan dan ook niet worden aangenomen.

15. Waar de verzoeker zijn actueel belang ten slotte situeert in het mislopen van de competentieontwikkelingstoelage, moet worden vastgesteld dat dit wel degelijk een belang is dat er enkel toe strekt vanwege de Raad van State een vernietigingsarrest te bekomen om vervolgens gemakkelijker een financiële tegemoetkoming te verkrijgen. De omstandigheid dat een competentieontwikkelingstoelage een wettelijke toelage is die rechtstreeks verbonden is aan de bestreden beslissing en proportioneel slaat op de geleverde prestaties tijdens de twaalf maanden voorafgaand aan de opleiding, zoals de verzoeker in zijn laatste memorie aanvoert, doet hier geen afbreuk aan. Het betreft een voordeel dat de verzoeker poogt te bereiken dat niet verbonden is met het doen verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer en een dergelijk belang volstaat niet om te doen blijken van het wettelijk vereiste rechtstreeks belang bij een beroep tot nietigverklaring. Voor wat de eventueel verschuldigde achterstallige bedragen betreft heeft de verzoeker trouwens een procedure ingeleid voor de Arbeidsrechtbank te Mechelen (cfr. rubriek 3.7.).

16. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoeker. De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 juni 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche